

Twenne
Mordwisor.

Den första:

Om det grymma mord, som blifwit begånget å lafaretts-
syftomannen herr Samuel Forsberg sent om aftonen
den 1 Juni 1883 på Stora Lawastgatan
i Åbo stad.

Den andra:

Twå unge mäns mord, de her blifwit föröfwade å den
så kallade Nummisbacken, i närheten af Åbo stad,
Pingsdagen den 13 Maj 1883.

Skrifwen och till tryck bestöfad

af

O. W. M—n.

Pris: 20 penni.

Sjunges som: Tiden flyndar mig på färden o. s. w.

- 1 v. Nu sorgfull jag besjunga får
Om händelsen så grym och svår.
En kunnskap snabb och meddeltes,
Öfver allt i staden utspreddes.
- 2 v. Ett mord och rån hvar grymmare,
Ä en bland allmänna gatorne,
Händt har här uti Åbo stad,
Wid Stora Tawastigatan grad.
- 3 v. Före klockan tolf på aftonen,
Den första Juni om fredagen,
Då Forsberg skulle wandra hemåt,
Förbyttis hans färd båd' till sorg och gråt.
- 4 v. Banditer här honom träffade
Och illa i hufvudet mästrade;
Att hugget genom hjernarne
Inträngt ju på det hemslaste.
- 5 v. Derefter af honom togo de
Hans gyllene ur från fickorne,
Hatten och penningeportmonäen
Ett byte blef för dem äfwen.

Åbo,

G. W. Wilén & Co:s boktryckeri,
1883.

- 6 v. Se'n lemnade honom att ligga här
Uti sitt blod, som ej ringa är,
Det ryser att beskrifwa om
Och hemstt att lyhöra för menniskom.
- 7 v. Grymmare ju hwad hedningen
Än finns bland kristna samhällen,
De affly ej så hemsta mord,
Som sorgligt nog äro of förspord.
- 8 v. Ghuru här i vår Åbo stad
Folk underwisas mest alla dar,
Och i nykterhetsföreningen
På bästa sätt sker ju warningen.
- 9 v. De warningar ej åtlidas mer,
Ej heller förmaningar man ser,
Utän i ondskan tillwezande
Tills att straffet är dem drabbände.
- 10 v. Nu en af kronobetjenterne
Den slagne war anträffande;
Forsberg dock än uti lifwet war,
Fastän han dödsbygget tilldelts har.
- 11 v. Sedan till länets sjukhus han
Framskaffades från stället an,
Och läkarehjelp antitades,
Men förr ju döden inträffade.
- 12 v. Forsberg han war äfwen allmänt känd
För en aktad man, så ock beständ,
Om mångt i lifwet anförtrodd war,
Med omsorg stötte allt i bej dar.

- 13 v. Med en sådan döb bortkallades
Den afflidne öfwerfördes
Måhända till ett bättre bo,
Der ingen mer stör hans lugn och ro!
- 14 v. Han femtiotre år gammal war,
Då han afflutade sina dar.
Hit lemnade hustru jemte barn,
Bortgick med hopp till utvaldas tal!
- 15 v. Honom äro äfwen saknande
Wänner här många förjande;
Hans snara owäntade bortgång
Ej glömmas kan utan suckan mång.
- 16 v. Sådant är of nu lifwet här
Uti denna jämmerdal bestärdt,
Wi weta ej när till räkenstap
Wi kallas inför Herrans anlet klar.
- 17 v. Derföre waren walfamme
Och i bönen stadge flitige:
Att då döden är of nalkande,
Wi då befinnas botfärdige.
- 18 v. Trenne de äro häftade
Och många förhören widtagne,
Samt mördarne som fångslige
I hättet wäl förwarade.
- 19 v. Så komma de att dömas nu
Till det straff, de wäl förtjenat ju,
Hvars hjertan äro sten hårdare
Och samwet' likt jern förwånande.

- 20 v. Men mördarne, I så grymme,
Ebert brott waren snart bekännande,
Annu medan tid till nåder är
Bed om försoning af er Herre kär.
- 21 v. O Herre, war of nödelig
Och till sann känsla ledaktig,
Samt än i nådatiden här
Ett sorglöft finne uppvärd wäl!
- 22 v. Att då till döden wandrom wi,
Wi Jesu sällskap ej gå förbi,
Det unne of allt wår skapare,
Som ware ärad i höjdene!

Sjunges som: Af huru länge råda må Den hårda
Lampen att utstå o. s. w.

- 1 v. Här begynner jag en forgesång
Med nedstämd håg och tankegång,
Om de grymma mord, som än begås
Och fortfarande ej understås.
- 2 v. Ehuru än underwisas må
Folk att af ondskan den frångå,
Så ser det likwist of än ut,
Att nalkas wi allt sämre slut.
- 3 v. Såsom man nu inhemta får,
Sanningen här af nog framgår,
Ett slagsmål åter hwad hemskare
I Nummisbacken började.

- 4 v. I närheten af Åbo stad
Och wid en allmän wäg det war,
Der detta slagsmål sig tilldrog,
Som leder så till twenne mord.
- 5 v. Efter omåttligt förtärande
Af bränwin, som är rusgifwande,
Kommo de sålunda först i gräl,
Som slutas ej innan mord ster här.
- 6 v. Dersöre, I medborgare,
Och sköna Finlands bebyggare:
Wi böra aldrig till öfwerflöd
Förplåga of till dryckesrörd.
- 7 v. Då Pingsthelgen wi firade
Och of deraf ju fröjdade,
Att Herren of sin ande wis
Utgjöt den helga, dyra spis.
- 8 v. Nu plötsligt of bud meddelades,
Mord grymme blifwit föröfwade,
Och att twenne äro mördade,
I Nummisbacken aflifwade.
- 9 v. Ehuru Ahlgwist wardt wid namn
En af de dödblifne han,
Om tjugutre år gammal war
Och uti des bästa ungdomsår.
- 10 v. Och den andre bland deraf tal
War Öfwerberg från Åbo stad,
Ung äfwen han till åren war,
Ej wiste af sin bortgång snar.

- 11 v. Hvad obetydligt än lifwet är
För oss i sorgedalen här;
Derföre alltid måge wi
Det bättre är ej gå förbi.
- 12 v. Att då vår Herre behagar oss
Bortkalla hädan en annan kos,
Med glädje wi hädan skiljas må
Och arfwedelen i himlen nå.
- 13 v. Mördarene woro ju de
Af finste värnepligtige,
Och af bataljonen i Ubo stad,
Samt desj andra kompaniets rad.
- 14 v. Nu äro de swårt fängslade
Och i fängslat wäl ledsade,
Samt komma att få sin stränga dom
Som wälförtjent genom det hemsta mord.
- 15 v. Tjene desja wisor till warning
För folket som en förestafning,
De onda till sträng eftersöjd,
Att ingen mer må till mord wara böjd.
- 16 v. Utan onda gerningar undfly
Och i sanning lesna städse nu,
Så få wi lön i himmelen
Af skaparen upp i höjden.

